

Terugblik op 25 jaar en 100 veilingen

(Jan L. Verhoeven; uit *Perfinpost* nr. 100, februari 2012)

Tijdens de oprichtingsbijeenkomst van onze club op 28 maart 1987 in Amersfoort werd een taakverdeling van toekomstige bestuurders besproken. Ik zou geen voorzitter, secretaris of penningmeester willen zijn, maar iets met perfins willen doen. Rondzendleider of veilingmeester leek me wel wat, het werd veilingmeester. Dat sloot ook wel aan bij mijn ervaring, want ik was al 10 jaar voorzitter en veilingmeester bij een plaatselijke postzegelvereniging.

Hoe dat voor perfins zou moeten, hoe we aan materiaal konden komen, wat de waarde van perfins was etc. en hoe dit verder aangepakt moest worden was toen niet geheel duidelijk. De eerste veiling op 19 september 1987 was al meteen een aardig succesje. Er waren 91 kavels waarvan er 82 werden verkocht voor (omgerekend) € 1.533,00. Daarop volgende veilingen werden steeds groter met steeds grotere omzetten. Tot wel het 10-voudige van de eerste veiling. Op een zeker moment moest een maximum aan het aantal kavels worden gesteld van eerst 300 en later 400. We wilden geen veilingbedrijf worden en er moest tijdens onze bijeenkomsten voldoende tijd overblijven voor andere zaken, zoals onderlinge ruil en handel, etc.

Het zijn er tot nu uiteindelijk 100 geworden in 25 jaar. Door ziekte moest ik het veilen van veiling 94 overlaten aan onze voorzitter, die dat voortreffelijk heeft gedaan. Veel leden komen naar de bijeenkomsten vooral voor de veiling en hebben er toe bijgedragen dat we in verhouding een redelijk rijke club zijn geworden.

Een veiling bestaat in hoofdlijnen uit 3 grote stappen. De voorbereiding waaronder het verzamelen van materiaal en het verkavelen, het veilen zelf en de financieel administratieve afhandeling. De voorbereiding vind ik leuk en spannend, maar ook tijdrovend werk. Wat voor materiaal wordt er aangeboden dat ik nog niet eerder zag. Verzamelingen van helaas overleden leden verkavelen in hapklare brokken en soms afgestemd op wat de verschillende leden verzamelen. Welke bijzondere perfins kunnen los geveild worden, etc.

Het samenstellen van de veiling zodat er voor vrijwel ieder lid wat interessants bij zit. Ook de verscheidenheid van materiaal werd bewaakt. Gelukkig kon dat omdat ik bijna altijd voor meerdere veilingen voorraad had. Ik heb veel geleerd van het langs komen van veel meer dan 1 miljoen perfins in de loop van de jaren. Je krijgt daardoor een heel goed beeld van veel voorkomende en zeldzame perfins.

Helaas kwam het soms voor dat er valse perfins ter veiling werden aangeboden. Dat had altijd mijn bijzondere aandacht bij het veilen van losse zegels. Als voorbeeld wil ik hierbij noemen dat bij de 100e veiling door twee inzenders valse poko's werden ingezonden. Twee valse poko's HH, waarbij o.a. de gaatjes op een verkeerde plaats doorgeprikt zijn en 3 poko's met valse velrandlipjes, waarbij van één de gaatjes van het lipje niet eens geperforeerd zijn (zie Afb).

Het veilen zelf vind ik ook best aardig, je doet er veel mensenkennis aan op. De manier van bieden is soms zeer verschillend. De één houdt zijn biednummer omhoog tot hij het betreffende kavel toegeslagen krijgt, aan ander biedt voor elke bidstap in een flits of met een knikje of een vingerbeweging. Bij sommigen merk je dat ze een vooraf bepaald maximum hebben, anderen zijn soms te verleiden tot een extra bod, wat dan wel eens succes heeft. Ook merk je dat iemand een paar nummers verder in de veiling zal gaan bieden en begint dan soms voorbereidende bewegingen te maken.

Er gebeurt veel tijdens een veiling waarvan de deelnemers eigenlijk elkaars tegenstanders zijn. Er wordt wel geboden omdat iemand anders biedt of men gunt het een ander niet of juist wel. Er zijn ook personen die op eigen kavels bieden, maar die betalen dan de verkoop- en koopprovisie. Soms is men nogal teleurgesteld dat het niet gelukt is om iets niet te kunnen veroveren, ook komt het voor dat iemand na de veiling heel enthousiast komt vertellen wat voor moois hij er weer bij heeft.

Het derde element, de financieel administratieve afhandeling, vind ik de minst aardige deeltaak. Gelukkig hebben we deze vanaf vorig jaar overgedragen aan de penningmeester. Dat werd ingegeven doordat bij het zoeken naar een opvolger van de veilingmeester het totaal als te omvangrijk werd beoordeeld. Al enige tijd geleden had ik aangekondigd dat ik zou willen stoppen als veilingmeester na maximaal 100 veilingen. Gesprekken met een mogelijke opvolger stopte na zijn helaas plotselinge overlijden.

Gelukkig hebben we Nico van der Lee bereid gevonden om de veilingtaak van mij over te nemen met ingang van veiling 101. Op de achtergrond heeft hij al wat mee geholpen. Ik verwacht dat hij een goede veilingmeester zal zijn. Ook hij heeft hiervoor al ervaring opgedaan bij veilingen georganiseerd voor de postzegelvereniging de Globe. Hij zal het net zo of beter doen dan ik.

Ik wil hierbij alle deelnemers aan de veiling als inzender of als bidder bedanken voor de samenwerking gedurende al die jaren en enkele leden en mijn medebestuurders voor hun hulp bij het goed verlopen van de veilingen.

Ik ga nu hard werken aan andere filatelistische bezigheden die ik wil doen.

Jan L. Verhoeven